

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

26.07.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z DNIA 19/07/2018 [II FSK 2095/16]: Skutki podatkowe w CIT odpłatnego przejęcia zadłużenia kredytowego i odsetek do zapłaty od dotychczasowego dłużnika

Przekazana spółce kwota, w związku z przejęciem zadłużenia kredytowego i odsetek do zapłaty od dotychczasowego dłużnika, odpowiadająca wartości niespłaconego kredytu, nie jest przychodem podatkowym w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p., ponieważ rozpoznać ją należy jako przysporzenie wymienione w art. 12 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p. Wartość ta nie stanowi przysporzenia definitywnego, w związku z tym, że powinna zostać spłacona kredytodawcy, stosownie do warunków umowy kredytowej, a spłaty te nie mogą stanowić dla spółki kosztu uzyskania przychodu (art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. a u.p.d.o.p.). Podobnie, wynagrodzenie przekazane spółce w wysokości odpowiadającej odsetkom, które spółka zobowiązała się spłacić bankowi także nie powinno być zaliczane do przychodów podatkowych. Wniosek taki można wysnuć na podstawie rozumowania per analogiam z art. 12 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p.

**WYROK NSA Z DNIA 19/07/2018
[II FSK 1865/16]: Zasady ustalania
kosztów podatkowych z tytułu da-
rowizn udzielanych w ramach PGK
(w stanie prawnym obowiązującym
do dnia 31 grudnia 2017 r.)**

W stanie obowiązującym do dnia 31 grudnia 2017 r. należy przyjąć, że jeżeli ustawodawca w art. 16 ust. 1 pkt 14 u.p.d.o.p. nie wskazał wprost, w jakiej wysokości (wartości) darczyńca powinien ustalić koszt uzyskania przychodu, to odwołując się do wykładni systemowej wewnętrznej, koszty, o jakich mowa w tym przepisie, należy wywieść z dyspozycji art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. Zatem, koszty darowizny niepieniężnej między spółkami w ramach PGK należy przyjmować w wysokości faktycznie poniesionej celem pozyskania (nabycia lub wytworzenia) przedmiotu darowizny.

**WYROK NSA Z DNIA 17/07/2018
[II FSK 2318/16]: Strata ze zbycia prze-
dawnionych wierzytelności nie sta-
nowi kosztu uzyskania przychodu**

Skoro w świetle jednoznacznej i nieprzewidującej wyjątków treści art. 16 ust. 1 pkt 20 u.p.d.o.p., przedawnienie wierzytelności (ich odpisanie) powoduje konsekwencje podatkowe w postaci braku możliwości uznania ich za koszt

uzyskania przychodów, to konsekwencje te są nieodwracalne i nie może ich zniweczyć uczynienie tych wierzytelności przedmiotem czynności prawnej, takiej jak chociażby ich zbycie. Zbycie przedawnionych wierzytelności nie powoduje zatem ich reaktywacji jako kosztu uzyskania przychodów, tu - w postaci strat poniesionych w wyniku tego zbycia. Nie dokonując analizy ratio legis tego przepisu, tj. art. 16 ust. 1 pkt 20 u.p.d.o.p. oraz nie oceniając zasadności tego uregulowania, stwierdzić należy, iż stanowi on element obowiązującego porządku prawnego i należy go stosować zgodnie z jego treścią. Skoro więc ustawodawca ustanowił zakaz zaliczania do kosztów uzyskania przychodów przedawnionych wierzytelności, to zakaz ten należy respektować. Za prawidłowe uznać zatem należy stanowisko organu podatkowego, iż przedawnione wierzytelności, a ściśle rzecz biorąc strata z tytułu ich zbycia, nawet w przypadku ich uprzedniego zarachowania jako przychód należny, nie mogą być uważane za koszt uzyskania przychodów.

**WYROK NSA Z DNIA 17/07/2018
[II FSK 1912/16]: Nieściągalna wie-
rzytelność, aby mogła być uznana za
koszt uzyskania przychodu, musi być
udokumentowana w sposób przewi-
dziany w art. 16 ust. 2 u.p.d.o.p.**

Przepisy u.p.d.o.p. ściśle określają rodzaje dokumentów, które są niezbędne do uznania wierzytelności za nieściągalną. Udokumentowanie nieściągalności wierzytelności w inny sposób niż wskazał ustawodawca w art. 16 ust. 2 u.p.d.o.p., bądź brak jakiegokolwiek udokumentowania, nie wywiera skutków prawnych w postaci uznania ich za koszt uzyskania przychodu. Zatem, spółka chcąc uznać wierzytelności za nieściągalne, powinna skierować na drogę sądową wszystkie wierzytelności, jakie posiada wobec danego dłużnika (w celu uzyskania tytułu wykonawczego i klauzuli wykonalności), po to, by następnie wystąpić do organu egzekucyjnego o ich egzekucję. W konsekwencji, spółka uzyska rozstrzygnięcie, z którego będzie jednoznacznie wynikać, że jej dłużnik nie posiada majątku wystarczającego do zaspokojenia dochodzonego przez nią roszczenia.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 19/07/2018 [III SA/WA 2867/17]:
Usługi świadczone od dnia 1 lipca 2017 r. przez spółkę na rzecz banków i agentów rozliczeniowych będących Uczestnikami Systemu Płatności Mobilnych BLIK podlegają zwolnieniu z VAT**

W świetle wyroków TSUE z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie C-607/14 (Bokit Ltd) oraz z dnia 5 czerwca 1997 r. w sprawie C-2/95 (SDC) należy przyjąć, iż usługa obsługi autoryzacji oraz rozliczenia transakcji finansowych świadczona przez spółkę na rzecz banków i agentów rozliczeniowych, będących Uczestnikami Systemu Płatności Mobilnych BLIK, podlega zwolnieniu z VAT w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 lipca 2017 r.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 12/07/2018[0114-KDIP1-1.4012.323.2018.2.KOM]: Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu sprzedaży nieruchomości

W analizowanej sprawie obowiązek podatkowy z tytułu dostawy nieruchomości powstał w momencie dokonania tej dostawy, zgodnie z art. 19a ust. 1 u.p.t.u., czyli w dniu podpisania aktu notarialnego, tj. dnia 12 marca 2018 r., kiedy to na jego podstawie doszło do przeniesienia prawa wieczystego użytkowania i własności budynków i budowli na nabywcę. Akt notarialny z dnia 12 marca 2018 r. był aktem ważnym i obowiązującym, natomiast akt z dnia 6 kwietnia 2018 r. nie był umową a jedynie zespołem oświadczeń i sprostowań i odnosił się bezpośrednio do aktu z dnia 12 marca 2018 r., uściślając lub wyjaśniając drobne pomyłki i nieścisłości w nim zawarte, podając jednocześnie nowy, ostateczny termin wydania nieruchomości, tj. dzień 30 kwietnia 2018 r. W konsekwencji, obowiązek podatkowy w VAT z tytułu dostawy przedmiotowej nieruchomości zabudowanej powstał w dniu zawarcia ostatecznej umowy sprzedaży, tj. w dniu 12 marca 2018 r., kiedy to podpisana została umowa przenosząca wieczyste użytkowanie i własność budynków i budowli na nabywcę, zgodnie z art. 19a ust. 1 u.p.t.u., pomimo tego, że faktyczne jej wydanie nastąpiło dopiero w dniu 30 kwietnia 2018 r.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 12/07/2018
[0115-KDIT2-1.4011.196.2018.2.MS]:
Honorarium autorskie obliczane
w oparciu o nakład czasu pracy nie
daje prawa do zastosowania 50%
kosztów uzyskania przychodu**

1) Aby możliwe było zastosowanie podwyższonych kosztów uzyskania przychodów do części wynagrodzenia za pracę związanego z rozporządzeniem prawami autorskimi muszą zostać spełnione następujące przesłanki: (i) praca wykonywana przez pracownika prowadzi do powstawania utworów w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, (ii) pracownik jest twórcą w rozumieniu tej ustawy i uzyskiwanie przychodu przez pracownika wynika z rozporządzenia tymi prawami, (iii) stosunek prawny łączący pracownika i pracodawcę przewiduje wyodrębnienie wynagrodzenia należnego pracownikowi za rozporządzanie prawami autorskimi od wynagrodzenia

za wykonywanie „typowych” obowiązków pracowniczych oraz prowadzona jest stosowna dokumentacja w tym zakresie, np. szczegółowa ewidencja przeniesionych praw autorskich, a także (iv) przychody muszą być uzyskiwane z tych rodzajów działalności, o których mowa w art. 22 ust. 9b u.p.d.o.f. Z opisu stanu faktycznego nie wynika, że wysokość „honorarium za przeniesienie praw autorskich do utworów” będzie określona jako należność za stworzony przez pracownika utwór przyjęty przez pracodawcę (w szczególności określona na podstawie wyceny wartości przekazanego prawa autorskiego). Tylko takie ustalenie kwoty problemowego honorarium pozwalałoby na zastosowanie do niego kosztów uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f. Przez wyodrębnienie wynagrodzenia (honorarium) nie można natomiast uznać sytuacji, w której kwota honorarium autorskiego, obliczana jest w oparciu o nakład czasu pracy wnioskodawcy na wykonywanie czynności zmierzających

do stworzenia utworów, z przyjęciem procentowego limitu określającego jaką część wartości wynagrodzenia za pracę może dotyczyć pracy „twórczej”. Opisany przez wnioskodawcę „podział” wynagrodzenia wyklucza możliwość zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodu – nie można bowiem stwierdzić, jaka część wynagrodzenia wnioskodawcy jest przychodem z tytułu rozporządzenia na rzecz pracodawcy prawami do stworzonych przez niego utworów. Do całości uzyskiwanych przez wnioskodawcę przychodów ze stosunku pracy znajdzie zatem zastosowanie art. 22 ust. 2 u.p.d.o.f.

2) Przepis art. 22 ust. 9b u.p.d.o.f., zarówno w brzmieniu obecnie obowiązującym, jak i w brzmieniu, które wejdzie w życie z dniem 19 lipca 2018 r. obejmuje działalność twórczą w zakresie programów komputerowych. Zmianie nie ulegnie natomiast treść art. 22 ust. 9 pkt 3 u.p.d.o.f. i wynikające z tego przepisu przesłanki zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodu.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 05/07/2018
[0111-KDIB2-3.4010.151.2018.1.AZE]:
W stosunku do opłat ponoszonych
na rzecz licencjodawcy nie będzie
miało zastosowania ograniczenie,
o którym mowa w art. 15e ust. 1
u.p.d.o.p.**

W analizowanej sprawie opłaty będą stanowić wynagrodzenie za korzystanie z wartości, które warunkują produkcję. Konieczność nabywania wartości niematerialnych wynika ze specyfiki branży motoryzacyjnej tj. intensywnej konkurencji, globalizacji i konsolidacji producentów, przewagi dużych podmiotów gospodarczych. Czynniki te po-

wodują, że logo, którym są opatrzone produkty, jest istotnym wyróżnikiem i jako nośnik informacji o jakości produktu - ma często decydujące znaczenie przy wyborze towarów. Zatem, wykorzystywanie przez spółkę znaków towarowych, warunkuje możliwość produkcji i późniejszej sprzedaży oznaczonych nimi produktów. Zauważyć również należy, że wysokość ww. opłat za korzystanie ze znaków towarowych ustalana jest o całościowy przychód spółki z tytułu sprzedaży produktów, przy uwzględnieniu ustalonego przez strony udziału procentowego. W przypadku zmniejszenia ilości wyprodukowanych i sprzedanych produktów również wysokość opłaty ulega zmniejszeniu. Zatem, wartość sprzedanych

przez spółkę produktów stanowi czynnik determinujący wysokość opłaty należnej podmiotom powiązanym. W związku z powyższym, nabywane wartości niematerialne dotyczą wytwarzania przez spółkę towarów oraz bezpośrednio wpływają na poziom popytu na produkty spółki, a w konsekwencji również na jej przychody z prowadzonej działalności. Zatem, opłaty ponoszone przez spółkę na rzecz licencjodawcy stanowią koszty bezpośrednio związane z wytworzeniem towarów w rozumieniu art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p., do których nie będzie miało zastosowania ograniczenie, o którym mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01